

УДК 811.161.2'366.5

О. О. Тищенко,

аспірант

(Київський національний університет імені Т. Шевченка)

tolena@meta.ua

ЕКВІВАЛЕНТИ ІМЕННИКІВ ЖІНОЧОГО РОДУ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПРОФЕСІЙ У НОВОГРЕЦЬКІЙ МОВІ

У статті розглянуто причини існування еквівалентів іменників жіночого роду на позначення професій, роду діяльності, посад, звань у новогрецькій мові, проаналізовано основні способи їхнього творення на основі трьох найбільших словників новогрецької мови, проведено порівняння реєстру цих словників щодо наявності в них цих лексем, визначено ступінь їхньої рівнозначності, спільне та відмінне між ними, сфери їхнього вживання.

Постановка проблеми. Гендерні зміни в грецькому суспільстві в останні десятиліття мали безпосередній вплив на професійну номінацію жінок. Відповідно до зростання ролі жінки у професійній сфері, зростає кількість іменників, оформлених у жіночому роді на позначення професій. Внаслідок взаємодії мовних та позамовних чинників у новогрецькій мові вельми поширеними є випадки існування двох і більше іменників жіночого роду на позначення фаху, звань, утворених від одного і того ж іменника чоловічого роду. Причини цього явища та його наслідки становлять інтерес нашого дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Процеси творення іменників жіночого роду на позначення професій, роду діяльності від відповідних іменників чоловічого роду в новогрецькій мові розглянуто у працях Н. Клименко, М. Триандафілідиса, А. Анастасьяді-Симеоніди, Г. Бабінйотиса.

Метою статті є вияв причин існування двох і більше жіночих еквівалентів на позначення назв професій, оформлених у жіночому роді від одного й того ж іменника чоловічого роду, з'ясування їхніх спільних і відмінних рис.

Виклад основного матеріалу. У новогрецькій мові деякі іменники жіночого роду можуть утворюватися від іменників чоловічого роду на позначення професій, фаху, посад, звань декількома способами. На основі аналізу словників новогрецької мови Е. Кріараса (1995), М. Триандафілідиса (1998), Г. Бабінйотиса (2001) було визначено іменники на позначення професій, роду діяльності, звань, які у жіночому роді мають декілька еквівалентів.

Таблиця 1.

Жіночі еквіваленти у трьох словниках

<i>ο αυτοκράτορας</i>	<i>η αυτοκράτειρα</i>	<i>η αυτοκρατόρισα</i>		
<i>ο γιατρός</i>	<i>η γιατρός</i>	<i>η γιατρίνα</i>	<i>η γιάτρισσα</i>	<i>η γιάτραινα</i>
<i>ο δικαστής</i>	<i>η δικαστής</i>	<i>η δικαστίνα</i>	<i>η δικάστρια</i>	
<i>ο ηγούμενος</i>	<i>η ηγούμενη</i>	<i>η ηγούμενισσα</i>		
<i>ο πρίγκιπας</i>	<i>η πριγκίπισσα</i>	<i>η πριγκιπέσα</i>		

У словнику Е. Кріараса (1995) на відміну від двох інших названих словників відсутні іменники жіночого роду, утворені протиставленням артиклів *η γιατρός*, *η δικαστής*. Проте лише в цьому словнику подається такий варіант іменника жіночого роду, як *η δικάστρια*.

Іменники *η αυτοκράτειρα* і *η αυτοκρατόρισα* відрізняються сферою вживання. На відміну від іменника *η αυτοκράτειρα*, який є загальноновживаним, іменник *η αυτοκρατόρισα* вживається у розмовному мовленні. Так, у словнику Триандафілідиса поруч з цією лексемою вказується її сфера вживання – побутова, а у Бабінйотиса і Кріараса – народна мова.

Іменник *η γιατρίνα* позначає жінку-лікаря і зрідка дружину лікаря. Для усунення омонімії було утворено іменники *η γιατρέσσα*, *η γιάτρισσα*, що позначають жінку-лікаря. Крім цього, значення "жінка-лікар" має й іменник *η γιατρός* (*ιατρός*), що є офіційно прийнятим терміном, і тому має найбільшу частотність вживання. Проте іменник *η γιατρίνα* останнім часом вживається все частіше. Він використовується значно частіше, ніж іменники з омонімічним значенням *η γιατρέσσα*, *η γιάτρισσα*. До того ж, на відміну від останніх, його використання в публіцистичному стилі поступово втрачає експресивне забарвлення.

Сферу вживання іменника *η δικαστίνα* у словнику Г. Бабінйотиса обмежено повсякденним мовленням на відміну від словника М. Триандафілідиса, де сфера його вживання не конкретизується.

Вживання іменника *η ηγούμενισσα* у словнику М. Триандафілідиса обмежене сферою народного вжитку, тоді як у словниках М. Бабінйотиса і Е. Кріараса – необмежене.

Іменник *η πριγκιπέσα* маркованим є лише у словнику Триандафілідиса, де вказується конкретна сфера його вживання, а саме художня література.

© Тищенко О. О., 2010

Деякі іменники новогрецької мови мають синонімічні пари, які фіксуються лише двома з вищевказаних словників. Розглянемо спочатку ті, які наявні у словниках М. Тріандафіллідиса і Г. Бабінійотиса.

Таблиця 2.

Жіночі еквіваленти у словниках М. Тріандафіллідиса і Г. Бабінійотиса

<i>ο αστυνομικός</i>	<i>η αστυνομικός</i>	<i>η αστυνομικίνα</i>	
<i>ο βαρόνος</i>	<i>η βαρόνη</i>	<i>η βαρονέσα</i>	
<i>ο δικηγόρος</i>	<i>η δικηγόρος</i>	<i>η δικηγορίνα</i>	
<i>ο επιστήμονας</i>	<i>η επιστήμονας</i>	<i>η επιστημόνισσα</i>	<i>η επιστήμων</i>
<i>ο ζυμωτής</i>	<i>η ζυμώτρια</i>	<i>η ζυμώτρα</i>	
<i>ο θυρωρός</i>	<i>η θυρωρός</i>	<i>η θυρωρίνα</i>	
<i>ο καλλιτέχνης</i>	<i>η καλλιτέχνις</i>	<i>η καλλιτέχνιδα</i>	
<i>ο κόπτης/κόφτης</i>	<i>η κόπτρια</i>	<i>η κόφτρα</i>	
<i>ο λογοτέχνης</i>	<i>η λογοτέχνης</i>	<i>η λογοτέχνιδα</i>	<i>η λογοτέχνις</i>
<i>ο πρεσβευτής</i>	<i>η πρεσβευτής</i>	<i>η πρεσβευτίνα</i>	
<i>ο πρόεδρος</i>	<i>η πρόεδρος</i>	<i>η προεδρίνα</i>	
<i>ο βουλευτής</i>	<i>η βουλευτής</i>	<i>η βουλευτίνα</i>	

У новогрецькій мові проблема оформлення у жіночому роді назв професій відбувається на тлі дискусій щодо книжного (катаревуса) та народного (димотичного) варіанту новогрецької мови. Коли грекині почали працювати у галузях, що традиційно вважалися чоловічими, з'явилася потреба у створенні жіночих відповідників на позначення цих професій [1: 3: 186]. Такі іменники створювалися книжним варіантом грецької мови – катаревусою, тобто іменник жіночого роду мав парадигму відмінювання іменника чоловічого роду. Палкий прихильник димотизму М. Тріандафіллідис запропонував, щоб назви професій для жінок оформлялися через два виключно димотичні словотвірні суфікси *-ίνα*, *-ισσα*. Тому поруч з іменниками жіночого роду *η αστυνομικός*, *η δικηγόρος*, *η θυρωρός*, *η πρεσβευτής*, *η πρόεδρος* та *η βουλευτής*, утворених від іменників чоловічого роду за допомогою аналітичного способу, було утворено суфіксальним способом іменники *η αστυνομικίνα*, *η δικηγορίνα*, *η θυρωρίνα*, *η πρεσβευτίνα*, *η προεδρίνα*, *η βουλευτίνα* за допомогою димотичного суфікса *-ίνα*. Суфікс *-ίνα* надає іменнику значення "дружина чоловіка певної професії" або "жінка, що має цю професію". Внаслідок димотичного походження цього суфікса, сфера його вживання обмежується розмовним стилем та публіцистичним, в якому такі іменники використовуються для досягнення експресивного ефекту. Тому у словнику М. Тріандафіллідиса біля цих лексем вказується сфера їхнього вживання – побутова, а у словнику Г. Бабінійотиса – народна, окрім іменника *η δικηγορίνα*, сфера вживання якого – повсякденне мовлення. Іменники *η αστυνομικός*, *η δικηγόρος*, *η θυρωρός*, *η πρεσβευτής*, *η πρόεδρος* та *η βουλευτής* використовуються в офіційному, науковому стилях і мають високу частотність вживання.

Існування синонімічних назв *η ζυμώτρια* і *η ζυμώτρα* пояснюється тим, що суфікси *-τρια* і *-τρα* притаманні різним сферам вживання. Суфікс *-τρα* є народним, розмовним варіантом суфікса *-τρια*. Оскільки іменник *η ζυμώτρια* означає традиційну, народну професію – працівницю пекарні, яка замішує тісто, то народна форма *η ζυμώτρα* вживається у розмовному народному мовленні, а *η ζυμώτρια* – в інших стилях. Так само пояснюється існування синонімічних іменників *η κόπτρια* і *η κόφτρα*, утворених відповідно від іменників чоловічого роду *ο κόπτης* і *ο κόφτης*. Більш того, розмовна форма утворюється лише від іменника, що має цілком димотичну форму *ο κόφτης* внаслідок заміни приголосного *π* на *φ*. Відповідно іменника *η κόπτρια* словники не фіксують.

Пару іменників *η καλλιτέχνιδα* і *η καλλιτέχνις* також розрізняє сфера вживання. Тоді як іменник *η καλλιτέχνιδα* є загальноновживаним, *η καλλιτέχνις* є його книжним відповідником. Те саме відбувається і з іменниками *η λογοτέχνιδα* і *η λογοτέχνις*. Замість форми *η λογοτέχνις*, яку фіксує словник Г. Бабінійотиса, М. Тріандафіллідис наводить форму *η λογοτέχνης*, яка утворюється аналітично, за допомогою протиставлення артиклів чоловічого і жіночого роду. Незважаючи на його менш поширене використання порівняно з іменником *η λογοτέχνιδα*, сфера його вживання – необмежена.

Обидва словники фіксують форму *η επιστήμονας*, утворену аналітично від відповідного іменника чоловічого роду *ο επιστήμονας*, але М. Тріандафіллідис подає ще один варіант, характерний для усного мовлення *η επιστημόνισσα*, а Г. Бабінійотис – книжний варіант *η επιστήμων*.

Суфікс *-έσα* надає іменникам на позначення почесних титулів розмовного відтінку. Відповідно таку сферу вживання має іменник *η βαρονέσα* на відміну від загальноновживаного варіанта *η βαρόνη*.

Розглянемо варіанти іменників на позначення фаху, почесних звань, оформлених у жіночому роді, які представлені у словниках М. Тріандафіллідиса і Е. Кріараса та відсутні у словнику Г. Бабінійотиса.

Таблиця 3.

Жіночі еквіваленти у словниках М. Тріандафілідиса і Е. Кріараса

<i>ο δούκας</i>	<i>η δούκισσα</i>	<i>η δουκέσα</i>	
<i>ο ζαχαροπλάστης</i>	<i>η ζαχαροπλάστισσα</i>	<i>η ζαχαροπλάστρια</i>	<i>η ζαχαροπλάσταινα</i>
<i>ο ξενοδόχος</i>	<i>η ξενοδόχος</i>	<i>η ξενοδόχα</i>	<i>η ξενοδόχισσα</i>

У випадку пари *η δούκισσα* і *η δουκέσα*, суфікс *-έσα* є відповідником суфікса *-ισσα* у розмовному та народному мовленні. Крім того, варіант *η δουκέσα* вживається дуже рідко.

Варіант *η ζαχαροπλάσταινα* вживається у розмовному стилі і позначає не лише жінку, яка працює кондитером, а й дружину кондитера. Іменник *η ζαχαροπλάστισσα* вживається зрідка, він притаманний розмовному стилю.

Словник М. Тріандафілідиса подає два жіночі відповідники іменника *ο ξενοδόχος* – *η ξενοδόχος* та розмовний варіант *η ξενοδόχα*, тоді як словник Е. Кріараса подає два народні варіанти – *η ξενοδόχα*, *η ξενοδόχισσα*.

Деякі жіночі еквіваленти іменників чоловічого роду на позначення професій, роду діяльності фіксують лише словники Г. Бабінійотиса і Е. Кріараса.

Таблиця 4.

Жіночі еквіваленти у словниках Г. Бабінійотиса і Е. Кріараса

<i>ο σκηνοθέτης</i>	<i>η σκηνοθέτρια</i>	<i>η σκηνοθέτις</i>	<i>η σκηνοθέτισσα</i>
<i>ο συγγραφέας</i>	<i>η συγγραφέας</i>	<i>η συγγραφέυς</i>	
<i>ο γραμματέας</i>	<i>η γραμματέας</i>	<i>η γραμματεύς</i>	

Словник Г. Бабінійотиса подає два варіанти іменника жіночого роду – загальнозживане *η σκηνοθέτρια* і книжне *η σκηνοθέτις*, тоді як словник Е. Кріараса подає *η σκηνοθέτρια* і *η σκηνοθέτισσα*, не конкретизуючи сферу їхнього вживання, проте суфікс *-ισσα* надає слову народного звучання.

Лексеми *η συγγραφέυς* і *η γραμματεύς* є книжними відповідниками лексем *η συγγραφέας* і *η γραμματέας*.

Існують також лексеми, які у жіночому роді мають більш, ніж одну форму, і при цьому фіксуються лише в одному зі словників. Вони демонструють паралелізм різних способів творення еквівалентних за значенням слів.

Так, словник М. Тріандафілідиса представляє такі способи творення еквівалентних іменників жіночого роду на позначення професій, роду діяльності, посад:

1. Аналітичний спосіб (протиставлення артикля) і суфіксальний (за допомогою суфікса *-ίνα*): *ο αεροπόρος* – *η αεροπόρος/αεροπορίνα*, *ο αντιπρόεδρος* – *η αντιπρόεδρος/αντιπροεδρίνα*, *ο αξιωματικός* – *η αξιωματικός/αξιωματικίνα*, *ο δήμαρχος* – *η δήμαρχος/δημαρχίνα*, *ο ευρωβουλευτής* – *η ευρωβουλευτής/ευρωβουλευτίνα*, *ο ιατροδικαστής* – *η ιατροδικαστής/ιατροδικαστίνα*, *ο πρωθυπουργός* – *η πρωθυπουργός/πρωθυπουργίνα*, *ο συνταγματάρχης* – *η συνταγματάρχης/συνταγματάρχίνα*. Іменники з суфіксом *-ίνα*, на відміну від загальнозживаних утворень за допомогою аналітичного способу, мають обмежену сферу вживання – розмовно-побутову.

2. Аналітичний спосіб (протиставлення артикля) і суфіксальний (суфікс *-ίσσα*): *ο διπλωμάτης* – *η διπλωμάτης/διπλωμάτισσα*, *ο λέκτορας* – *η λέκτορας/λεκτόρισσα*, *ο λυκειάρχης* – *η λυκειάρχης/λυκειάρχισσα*, *ο τμητάρχης* – *η τμητάρχης/τμητάρχισσα*, *ο τομεάρχης* – *η τομεάρχης/τομεάρχισσα*. Іменники з суфіксом *-ίσσα* переважають у розмовному мовленні.

3. Аналітичний спосіб (протиставлення артикля), суфіксальний (суфікс *-ίνα* і суфікс *-ίσσα*): *ο εισπράκτορας* – *η εισπράκτορας/εισπρακτόρισσα/εισπρακτορίνα*. Варіанти, утворені за допомогою суфіксального способу, характерні для усного мовлення.

4. Аналітичний спосіб (протиставлення артикля) і флективний (флексія *-α*): *ο νοσοκόμος* – *η νοσοκόμα/νοσοκόμος*, *ο траπεζοκόμος* – *η траπεζοκόμος/траπεζοκόμα*. Варіант *η νοσοκόμος* є книжним. Іменники *η траπεζοκόμος* і *η траπεζοκόμα* є повними еквівалентами.

5. Суфіксальний (суфікс *-τρια*) і флективний (флексія *-ού*): *ο κοπτοράπτης* – *η κοπτοράπτρια/κοπτοραπτού*. Варіант *η κοπτοραпτού* є розмовним, цього звучання надає йому димотична флексія *-ού*.

6. Суфіксальний (суфікс *-ίνα*) і флективний (флексія *-ού*): *ο ταξιτζής* – *η ταξιτζίνα/ταξιτζού*. Обидва варіанти вживаються у розмовному мовленні.

Еквіваленти можуть бути утворені одним і тим самим способом – суфіксальним, але за допомогою різних суфіксів:

1. Суфікси *-τρια* і *-τρα*: *ο θεριστής - η θερίστρια/θερίστρα, ο τοξευτής - η τοξεύτρια/τοξέυτρα, ο τροφοδότης - η τροφοδότρια/τροφοδότρα, η υφάντρα/υφάντρια*. Іменники з суфіксом *-τρα* є димотичними варіантами.

2. Суфікси *-τρια* і *-ίστα*: *ο ακορντεονίστας - η ακορντεονίστρια/ακορντεονίστα, ο κιθαρίστας / κιθαριστής - η κιθαρίστα/κιθαρίστρια, ο τρομπετίστας - η τρομπετίστρα/τρομπετίστα, ο τρομπονίστας - η τρομπονίστρια/τρομπονίστα, ο τσελίστας - η τσελίστρια/τσελίστα*. Суфікс *-ίστα* використовується при творенні іменників, що позначають музику, яка спеціалізується на певному музичному органі. Словники Г.Бабінйотиса і Е.Кріараса подають лише варіанти, утворені за допомогою суфікса *-τρια*.

3. Суфікси *-ίσσα* і *-ις*: *ο ανθοπώλης - η ανθοπώλισσα/ ανθοπώλις, ο λαχειοπώλης - η λαχειοπώλισσα/λαχειοπώλις*. Варіанти з суфіксом *-ις* є книжними. Крім того, існує ще варіант *η ανθοπώλιδα*.

4. Суфікси *-τρια* і *-ίσσα*: *ο επιστάτης - η επιστάτρια/επιστάτισσα, ο κωπηλάτης - η κωπηλάτισσα/κωπηλάτρια*. Варіанти з суфіксом *-ίσσα* є розмовними.

У словнику Г.Бабінйотиса представлені еквіваленти, які утворені тільки суфіксальним способом, але за допомогою різних суфіксів:

1. Суфікси *-τρια* і *-ίστα*: *ο κλαδευτής - η κλαδεύτρα/κλαδεύτρια, η κεντήστρα/κεντήτρα/κεντήτρια, ο τεχνίτης - η τεχνίτρια/τεχνίτρα, ο μαυλιστής - η μαυλίστρια/μαυλίστρα, ο ράπτης/ράφτης - η ράπτρια/ράφτρα*. Суфікс *-τρα* є димотичним, а, отже, іменники, утворені за його допомогою, притаманні розмовно-побутовому стилю.

2. Суфікси *-τρια* і *-ίσσα*: *ο εργοδότης - η εργοδότρια/εργοδότισσα, ο καπνεργάτης - η καπνεργάτρια/καπνεργάτισσα*. Суфікс *-ίσσα* надає іменникам народного звучання.

3. Суфікс *-τρια* і *-ίδα*: *ο αυλητής - η αυλητρίδα/αυλήτρια, ο συνθέτης - συνθέτιδα/συνθέτρια, ο τηλεσκηνοθέτης - η τηλεσκηνοθέτιδα/τηλεσκηνοθέτρια*. Обидва варіанти є загальноновживаними, лише щодо іменника *η σκηνοθέτρια* вказується, що його використання характерне для повсякденного мовлення.

4. Суфікси *-τρια* і *-ίστα*: *ο τσεμπαλίστας - η τσεμπαλίστρια/η τσεμπαλίστα*. Ці два іменники є повними еквівалентами.

5. Суфікси *-τρια* і *-ις*: *ο μουσικοσυνθέτης - η μουσικοσυνθέτρια/μουσικοσυνθέτις, ο αρχισυντάκτης - η αρχισυντάκτρια/αρχισυντάκτις*. Суфікс *-ις* є книжним, а, отже, іменники, утворені за допомогою цього суфікса мають обмежену сферу вживання.

6. Суфікси *-ίσσα* і *-αίνα*: *ο ρήγας - η ρήγισσα/ρήγαινα*. Іменник *η ρήγαινα* є розмовним.

Єдиним випадком різних способів творення еквівалентів у словнику Г. Бабінйотиса є іменник *ο αρχιτέκτονας/αρχιτέκτων - η αρχιτέκτονας/αρχιτέκτων/αρχιτεκτόνισσα*, де співіснують іменники, утворені за допомогою протиставлення артикля і суфіксального способу. Варіант *η αρχιτεκτόνισσα* є народним.

У словнику Е. Кріараса наявні такі способи творення відповідних еквівалентів:

1. Аналітичний спосіб (протиставлення артикля) і суфіксальний (суфікс *-ίσσα*): *ο έμπορος - η έμπορος/εμπόρισσα*. У новіших словниках М. Тріандафілідиса і Г. Бабінйотиса подається лише один варіант – *η έμπορος*. Іменник *η εμπόρισσα* вживається зрідка.

2. Суфіксальний (за допомогою суфікса *-ίσσα*) і флективний (флексія *-α*): *ο σερβιτόρος - η σερβιτόρα/σερβιτόρισσα*. У словниках М. Тріандафілідиса і Г. Бабінйотиса подається лише варіант – *η σερβιτόρα*. Іменник *η σερβιτόρισσα* фактично не вживається.

Згідно зі словником Е. Кріараса іменники жіночого роду, які мають декілька еквівалентів, творяться за допомогою суфіксального способу за допомогою таких суфіксів:

1. Суфікси *-τρια* і *-τρα*: *ο γαζώτης - η γαζώτρια/γαζώτρα, ο αρπίστας/αρπιστής - η αρπίστρια / αρπίστρα*. Варіант *η αρπίστρα* фактично не вживається, а *η γαζώτρα* є маловживаним.

2. Суфікси *-τρια* і *-ίσσα*: *ο αρχιτεχνίτης - η αρχιτεχνίτρα/αρχιτεχνίτισσα, ο καντηλανάφτης - η καντηλανάφτισσα/καντηλανάφτρια*. Словники М. Тріандафілідиса і Г. Бабінйотиса не фіксують жіночого відповідника іменника *ο αρχιτεχνίτης*. Вони подають лише один жіночий відповідник іменника *ο καντηλανάφτης - η καντηλανάφτισσα*.

3. Суфікси *-τρα* і *-ίσσα*: *ο μικροτεχνίτης - η μικροτεχνίτισσα/μικροτεχνίτρα*. Словник Г. Бабінйотиса подає один варіант – *η μικροτεχνίτρα*.

4. Суфікси *-ίσσα* і *-ίνα*: *ο γυμνασιάρχης - η γυμνασιάρχισσα/γυμνασιάρχίνα*. Словник М.Тріандафілідиса подає інший варіант – *η γυμνασιάρχης*, а словник Г.Бабінйотиса – *η γυμνασιάρχισσα*. Варіант *η γυμνασιάρχίνα* є маловживаним.

5. Суфікс *-ίσσα* і *-αίνα*: *ο μπακάλης - η μπακάλισσα/μπακάλαινα*. Словники М. Тріандафілідиса і Г. Бабінйотиса подають лише один жіночий відповідник – *η μπακάλισσα*.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, в новогрецькій мові іменники чоловічого роду на позначення професій, посад, звань, роду діяльності іноді мають у жіночому роді декілька еквівалентів. Вони творяться аналітичним (протиставлення артикля), суфіксальним та флективним способами. Неусталеність системи граматичного роду новогрецької мови спричинює різний ступінь фіксації їх найбільшими словниками новогрецької мови. Найчастіше такі еквіваленти

відрізняються сферою вживання. Шлях розвитку граматичного роду новогрецької мови становить інтерес подальших досліджень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Pavlidou T-S. Women, Gender and Modern Greek // Gender Across Languages, Vol.3. – Amsterdam, 2001. – С. 175-195
2. Κριαρά Ε. Λεξικό της σύγχρονης ελληνικής δημοτικής γλώσσας. – Αθήνα: Εκδοτική Αθηνών, 1998. – 1590 σ.
3. Λεξικό της κοινής νεοελληνικής//Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη), 1998. - 1532 σ.
4. Μπαμπινιώτη Γ. Λεξικό της νέας ελληνικής γλώσσας. – Αθήνα, 2002. – 2032 σ.

Матеріал надійшов до редакції 22.12. 2009 р.

Тищенко Е. А. Эквиваленты существительных женского рода со значением профессии в новогреческом языке.

В статье рассмотрены причины существования эквивалентов существительных женского рода со значением профессии, рода деятельности, должности, звания в новогреческом языке, проанализированы основные способы их производства на основе трех наибольших словарей новогреческого языка, определена степень их равнозначности, сферы их употребления.

Tyschenko O. O. Female Equivalentents with the Meaning of Profession in Modern Greek.

The article deals with the reasons of the existence of female equivalentents with the meaning of profession in Modern Greek, their main ways of derivation on the basis of the three biggest dictionaries of Modern Greek are analysed, the styles they are used in are determined.